

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.V.40.025/2019/7.

A felperes:: felperes (cím2.)

A felperes képviselője:

ügyvédi Iroda (ügyintéző: Jogi_képviselő1, cím4.)

Az alperes:

alperes. (cím1.)

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda1 (ügyintéző: Jogi_képviselő2, cím5.)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél: felperes (52. sorszám alatt)

A per tárgya: egyéb (szerződésen kívüli) kártérítés

Az elsőfokú bíróság: Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

6.G.40.021/2018/48-II.

Ítélet

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1.064.000 (egymillió-hatvannégyezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Kaposvári Törvényszék a bank. hitelező kérelmére az 1.Fpk.14-11-000609/10. számú végzésével elrendelte az Bt1. gazdasági társaság felszámolását, felszámolóként az alperest jelölte ki. A felszámolás kezdő időpontja 2012. május 21. napja volt. Ekkor a kéttagú betéti társaság vezető tisztségviselője és belfogja felperes, külfogja külfog volt. A felszámolási eljárás során felszámolóbiztosként tanú, majd 2014. március 26-tól fél járt el.
- [2] A felszámolóbiztosnak a felperes által átadott tevékenység zárómérleg 2012. május 20-i időponttal 86.446.000 forintban határozta meg az adós társaság vagyonát. A zárómérlegben kimutatott vagyonelemek között a helység-i 001. helyrajzi számú és a helység1-i 002. helyrajzi számú ingatlan 24.400.000 forint értéken szerepelt.

- [3] A tevékenységet záró mérlegben 61.802.000 forint összegű követelés szerepelt felperes beltaggal szemben tagi kölcsön címén, amelyet a felszámoló peres eljárásban érvényesített. A Pécsi Ítéltábla Gf.V.40.011/2014/6. számú ítéletével jogerőre emelkedett a ... Törvényszék 2.G.40.031/2013. számú eljárásban hozott ítélete, amely kötelezte jelen per felperesét, hogy fizessen meg az adós betéti társaságnak 61.802.323 forintot, és annak járulékait.
- [4] A felszámolási eljárás során 2013. július 23-án előterjesztett I. számú közbenső mérleg az eszközök között a Bt. tulajdonát képező fenti ingatlanok becsült piaci értékét 28.889.000 forintban határozta meg.
- [5] A felszámoló első ízben 2013. május 2. napján tett közzé nyilvános pályázatot az ingatlanok értékesítésére. A pályázati kiírás a helység-i 001. helyrajzi számú ingatlan nettó irányárát 12.157.000 forintban, a helység1-i 002. helyrajzi számú ingatlan irányárát 16.732.000 forintban határozta meg. A sikertelen pályázati kiírást követően a felszámoló ingatlanforgalmi szakvéleményt szerzett be a Kft2. gazdasági társaságtól. A 2013. május 31. napján kelt szakértői vélemény a helység-i 001. helyrajzi számú ingatlan piaci értékét 12.200.000 forintban, a helység1-i 002. helyrajzi számú ingatlan piaci értékét 16.700.000 forintban, mindkét ingatlan felszámolási értékét 10.900.000 forintban határozta meg.
- [6] Ezt követően újabb pályázati kiírásra került sor
- [7] - 2014. július 3-án a helység-i 001. helyrajzi számú ingatlan tekintetében 12.157.000 forintos, a helység1-i 003. helyrajzi számú ingatlan tekintetében 16.732.000 forintos nettó irányárral,
- [8] - 2015. május 14-én a helység-i 001. helyrajzi számú ingatlanra 7.294.500 forint, a helység1-i 002. helyrajzi számú ingatlanra 10.039.500 forintos irányárral,
- [9] - 2015. december 10-én a helység-i 001. helyrajzi számú ingatlanra 5.600.000 forintos, a helység1-i 002. helyrajzi számú ingatlanra 6.000.000 forintos irányárral.
- [10] A közzétett pályázati irányárak csökkentése ellenére nem érkezett megfelelő ajánlat, ezért a felszámoló megkereste a bank. zálogjogos volt hitelező jogutódját a Zrt3.-t, amely cég 2015. április 9-én a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 49/A.§ (5) bekezdése alapján úgy nyilatkozott, hogy nem kívánja az ingatlanokat zálogjogára tekintettel átvenni, kérte a felszámolóbiztos, hogy az ingatlant harmadik alkalommal jelentősen csökkentett irányáron értékesítés céljából újra hirdesse meg. Ezt követően került sor 2016. február 17. napján adásvételi szerződések megkötésére, a Kft4. a helység-i 001. helyrajzi számú ingatlant 3.100.000 forint, a név magánszemély a helység1-i 002. helyrajzi számú ingatlant 4.620.000 forint vételárért megvásárolta. A befolyt vételárat a felszámoló a Cstv. 49/D.§-nak megfelelően a zálogjoggal biztosított követelés kielégítésére fordította.
- [11] A Kaposvári Törvényszék az 1.Fpk.14-11-000609/64. sorszámu 2016. december 14. napján jogerős végzésével a felszámolási zárómérleget és a vagyonfelosztási javaslatot jóváhagyta. A végzés alapján a felperessel szembeni jogerős ítéleten alapuló 61.802.323 forint és járulékai követelést osztotta fel a hitelezők között, amelyet követően megállapította, hogy a fennmaradt 30.581.394 forint követelés a felperes beltagot és 30.581.394 forint követelést kültag kültagot illeti meg. A végzés rögzítette, hogy a jelzálogjoggal terhelt ingatlanok értékesítéséből 7.720.000 forint bevétel keletkezett, amelyből a zálogjogos hitelezők részére a Cstv. 49/D.§ szerint 6.827.924 forintot fizettek ki.
- [12] A felszámolási eljárás folyamán a felperessel szemben büntetőeljárás indult arra tekintettel, hogy a feljelentő szerint a fizetéseképtelenséget felperes vádlott okozta. A Kaposvári Járásbíróság a ügyszám. számú 2016. június 29. napján kelt ítéletével megállapította, hogy a felperes vádlott bűnös egyrendbeli csődbűncselekmény büntetében és vele szemben büntetést szabott ki. Az ítélet indokolása egyebek mellett rögzítette, hogy a perbeli ingatlanok értékét a Bt. vagyontárgyain belül 24.400.000 forintban vette figyelembe.

- [13] Az elsőfokú ítéletet a Kaposvári Törvényszék a ügyszám1. számú ítéletével részben megváltoztatta, a vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítette. A másodfokú bíróság igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői bizonyítást folytatott le, a beszerzett szakvélemény a helység-i ingatlan értékét 2012. évre 12.800.000, 2017. évre 14.800.000 forintban, a helység1-i ingatlan értékét 2012. évre 14.100.000 és 2017 májusára 15.100.000 forintban határozta meg.
- [14] A büntetőeljárás során 2018. február 6-án benyújtott beadványában a felperes kérte egészségi állapotának további romlása miatt börtöntűrő képességének szakértővel történő megvizsgálását. Az indítványában hivatkozott arra, hogy obstruktív alvási apnoé betegsége számos súlyos szervi betegséghez vezetett. Hivatkozott cardiovascularis és cukorbetegsége, szívritmuszavarra és az apnoé mellé társuló tüdőasztmára is. Állította, hogy betegségének előrehaladása miatt rendszeres, uralhatatlan magas vérnyomása alakult ki.
- [15] A felperes jogi képviselő nélkül 2017. november 15. napján előterjesztett kereseti kérelmében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest kártérítés jogcímén összesen 228.000 forint megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy a felszámolási eljárás során a felszámoló nem tartotta be a jogszabályi előírásokat, nem a hitelezők, valamint a cég érdekeinek szem előtt tartásával járt el, amikor a kintlévőséget nem hajtotta be, és a cég vagyonát nem gondos gazdaként óvta meg, és őrizte. 48.000.000 forint kára az ingatlanok áron aluli értékesítésével, 60.000.000 forint kára a kintlévőségek hanyag kezelésével keletkezett. Ezen túlmenően 120.000.000 forintot sérelemdíj jogcímén követelt azzal, hogy a felszámoló ellehetetlenítette a céget, így családja megélhetését is, kilátástalan a jövője, vállalkozni nem tud.
- [16] Hiánypótlást követően jogi képviselője útján előterjesztett, pontosított kereseti kérelmében egyebek mellett a Cstv. 54.§ (1) bekezdése alapján kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest kártérítés megfizetésére, állítva, hogy a felszámoló jogszabálysértően járt el, amikor a társaság ingatlanvagyonát áron alul értékesítette, amikor nem ment után a felszámolás alatti társaság 59.602.000 forint összegű, név1-ral szemben fennálló követelésének. Az ingatlanok áron aluli értékesítésével az alperes a felperesnek 40.000.000 forint kárt okozott, a név1-ral szembeni követelés érvényesítésének elmaradása 59.602.000 forint összegű kárt eredményezett. Amennyiben a felszámoló a jogszabályoknak megfelelően járt volna el, a társaság folytathatta volna a tevékenységét, vagy a felszámolás nyomán a tagok részére a felszámolás után maradt vagyont feloszthatták volna. Ha a felszámoló megfelelő áron értékesítette volna az Bt1 tulajdonát képező ingatlanokat, valamennyi hitelezői igényt kielégíthette volna, és emiatt nem kellett volna a felperes tulajdonát képező helység-i 004. helyrajzi számú ingatlant elérverezni. Ez utóbbi ingatlan végrehajtása 15.000.000 forint kárt jelentett a felperes számára.
- [17] Állította, hogy a felperes a felszámoló magatartása folytán anyagi és egészségügyi csődhelyzetbe került, amely súlyos betegségek kialakulásához vezetett. Erre tekintettel sérelemdíj jogcímén 10.000.000 forint és annak 2016. december 16. napjától számított törvényes kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését, továbbá kérte az alperes perköltségben való marasztalását.
- [18] Az alperes a kereset teljes körű elutasítását kérte. Utalt arra, hogy a hitelező pénzügyi intézet által a kölcsönszerződés felmondása és az ezzel kapcsolatos végrehajtási záradék kiállítása a per szempontjából közömbös. Az ingatlanok értékesítésével kapcsolatban előadta, hogy a felszámoló a jogszabályoknak megfelelően járt el, több ízben pályázati felhívást tett közzé az ingatlanok értékesítése érdekében, amelyek sikertelenek voltak. Utalt a BDT2008. 1809 számú eseti döntésben foglaltakra, amely szerint a forgalomban elérhető legmagasabb vételár a Cstv. speciális rendelkezésére tekintettel nem azonos a vagyontárgy piaci értékelésével. A felszámolási eljárásban az értékesített vagyontárgy értéke a törvény által előírt nyilvános értékesítési formák alkalmazása mellett elérhető legmagasabb ár. A név1 részére a felperes

által átadott pénzüsszeggel kapcsolatban a Kaposvári Törvényszék 2.G.40.031/2013. szám alatt hozott jogerős ítéletére utalt, amely alapján a kölcsön jogviszony a felperes és az Bt1 között jött létre. A felperes tartozott az Bt1-nek, így ennek az összegnek a meg nem térülése a felperesnek róható fel. A sérelemdíj igényrel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy nem állapítható meg okozati összefüggés a felszámoló eljárása és a kialakult állapot között. A felperes részéről sem a felróhatóság, sem az okozati összefüggés nem nyert bizonyítást. Utalt arra, hogy a büntetőeljárás és a felszámolási eljárás következménye az esetleges egészségromlás körében nem különíthető el.

- [19] A felperes 40. sorszámú beadványában keresetét a név1-ral szembeni követelés behajtásával kapcsolatos kárigény körében leszállította, az elsőfokú bíróság ezt a nyilatkozatot részbeni elállásnak tekintette, a pert e részben 48. sorszámú végzésével megszüntette.
- [20] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a Cstv. 54.§ és a Ptk. 339.§ (1) bekezdése alapján eljárva a keresetet elutasította. Rámutatott arra, hogy a bíróság eljárása során több ízben, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény. 3.§ (3) és 164.§ (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a felperest az őt terhelő bizonyítási kötelezettségről, arról, hogy a felszámoló magatartásának jogellenességét a magatartás és a hátrányként megjelölt kár közötti okozati összefüggést és a kár mértékét a felperesnek kell bizonyítania. Megállapította, hogy felperes a Cstv. 54.§ (1) bekezdésének megfelelően a perben nem bizonyította, hogy az alperes nem az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal járt el a felszámolási eljárás, ezen belül az ingatlanok értékesítése során. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alperes az értékesítés érdekében több ízben nyilvános pályázaton hirdette az ingatlanokat, a hirdetményben megjelölt ajánlati árakon az ingatlanok nem keltek el. Az ajánlati ár kialakítása érdekében ingatlanforgalmi szakértőt is felkért. Nincs jelentősége annak, hogy a szakértő milyen értéket, mi alapján állapított meg a véleményében, az a tény ugyanis, hogy magasabb értéken nem keltek el az ingatlanok, önmagában bizonyítja azt, hogy a felperes által megjelölt, a keresetben meghatározott forgalmi értéken az ingatlanok értékesíthetetlenek voltak. Ebből eredően az elérhető legmagasabb vételárnak a többszöri eredménytelen pályáztatás utáni adásvételi szerződésekben meghatározott vételárak tekintendők.
- [21] Miután a perben a felperes a felszámoló jogellenes magatartását nem bizonyította, ezért jogellenes magatartás hiányában a felperes egészségromlásban jelentkező nem vagyoni hátrányával összefüggésben sem tartotta megalapozottnak a felperes sérelemdíj iránti igényét.
- [22] Érdemben nem foglalkozott az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem 1.) pontjában részletezett végrehajtási záradékolással, megállapítva, hogy az a felszámolási eljárás során tanúsított alperesi magatartással nem állt okozati összefüggésben, illetőleg a 15.000.000 forintos, a felperes tulajdonát képező helység-i 004. helyrajzi számú ingatlan értékesítésével kapcsolatos kárigénnyel sem, mivel ezzel összefüggésben a felperes semmilyen magatartást nem fejtett ki, az ingatlant a hitelező pénzintézettel kötött kölcsönszerződés alapján a felperes magánszemély által biztosított fedezeti ingatlanként árverezték.
- [23] Elutasította az elsőfokú bíróság a felperes igazságügyi ingatlanforgalmi és igazságügyi orvosszakértői bizonyításra irányuló indítványát, megállapítva, hogy jogellenes magatartás hiányában az szükségtelen.
- [24] Az ítélet ellen elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új határozat hozatalára utasítása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést az 1952. évi III. törvény 252.§ (3) bekezdése alapján, arra hivatkozva, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan és az elsőfokú bíróság az ítéletét nem megfelelően indokolta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perben a felperesre hárította a bizonyítási terhet, ugyanakkor a kereset érdeméhez, annak jogalapjához tartozó kérdésben zárta el a bizonyítást a felperes elől, amikor elutasította

a szakértői bizonyításra vonatkozó indítványait, ellehetetlenítve ezzel a felperes jogérvényesítését.

- [25] Másodlagosan, a felperes által indítványozott szakértői bizonyítás lefolytatását követően kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesnek a kereset szerinti marasztalását, valamint első- és másodfokú perköltség viselésre kötelezését.
- [26] Harmadlagosan, amennyiben sem hatályon kívül helyezésnek, sem megváltoztatásnak nincs helye, a perköltségre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatását és annak 300.000 forint + áfa összegre leszállítását kérte arra hivatkozva, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított felperes részéről alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség eltűzött.
- [27] Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helyes jogkövetkeztetést vont le, a bizonyítékokat helyesen értékelte. Az ingatlanforgalmi és igazságügyi orvosszakértői bizonyítást az elsőfokú bíróság alappal mellőzte, a kártérítés elemei közül ugyanis a felperes sem a jogellenességet, sem az okozati összefüggést, sem az összecszerültséget nem bizonyította, amelyen a szakértő kirendelése sem változtatott volna. Továbbra is hivatkozott a BDT2008. 1809 számú eseti döntésben foglaltakra. Utalt arra, hogy a felszámoló minden jogszabályi előírásnak eleget tett, és az ingatlanokat az elérhető legmagasabb áron értékesítette. A sérelemdíj körében hivatkozott arra, hogy a felszámolási eljárás elrendelése tekintetében a felszámolót felelősség nem terhelheti. A perköltség tekintetében arra utalt, hogy a felperes eredetileg előterjesztett kereseti kérelmének pertárgyértéke 228.000.000 forint volt, a felperes jogi képviselője útján pontosított kereseti kérelme alátámasztására rendkívül nagy mennyiségű okiratot csatolt, ezeket az alperesi jogi képviselőnek át kellett tanulmányoznia, a tagi kölcsönre vonatkozó polgári per teljes anyagát, valamint a büntetőeljárás dokumentumait meg kellett ismernie. Az ügyvédi munkadíjat az elsőfokú bíróság nem a felperes személyesen előterjesztett keresetlevelében foglalt pertárgyértékhez igazodóan, hanem a jogi képviselője útján előterjesztett leszállított kereseti kérelméhez igazodóan állapította meg, így az nem tekinthető eltűzottnak.
- [28] A fellebbezés nem megalapozott.
- [29] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékok helyes és okszerű mérlegelésével. A helyes tényállásból helytálló jogi következtetés levonásával hozta meg érdemi döntését is, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 253.§ (2) bekezdése és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.
- [30] A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre utal:
- [31] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete indokolását megfelelően indokolta. Az elsőfokú ítélet indokolása tartalmazza a tényállást, tartalmazza az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, amelyben kifejti, hogy érdemben miért alaptalan a felperes keresete az alperessel szemben, illetőleg indokolást tartalmaz arra vonatkozóan is, hogy miért utasította el az elsőfokú bíróság a felperes által előterjesztett bizonyítási indítványokat.
- [32] A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 339.§ (1) bekezdése alapján, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az, az adott helyzetben általában elvárható.
- [33] Az 1952. évi III. törvény 164.§ (1) bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.
- [34] A fentiekre tekintettel a perben a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az alperes olyan károkozó magatartást tanúsított, amelyből a felperest kár érte. A károkozó magatartás, a kár

és az okozati összefüggés bizonyítása tehát a felperes kötelezettsége volt. A felperesnek a károkozó magatartás körében azt kellett volna a perben bizonyítania, hogy az alperes felszámoló nem úgy járt el, ahogy az, az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható (Cstv. 54.§).

- [35] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a perben a felperes a bizonyítási kötelezettséget nem tett eleget, e tény bizonyítatlansága pedig a felperes terhére esett, és a kereset elutasítását eredményezte.
- [36] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felszámoló a perbeli ingatlanok értékesítése előtt ingatlanforgalmi szakértői véleményt szerzett be, illetőleg több sikertelen pályázaton próbálta meg az ingatlanok értékesítését. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában helyesen utalt arra, hogy önmagában az a tény, hogy az ingatlanok értékesítésére kiírt pályázatok sikertelenek voltak, azt bizonyítja, hogy a meghirdetett árnál magasabb ár nem volt elérhető, vagyis a piacon elérhető legmagasabb áron történt meg az ingatlanok értékesítése, így pedig az alperes a felszámolási eljárásban irányadó ingatlan értékesítési szabályoknak megfelelően járt el.
- [37] Helytállóan döntött úgy az elsőfokú bíróság a fentiekből következően, hogy szükségtelen volt a perben további igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény beszerzése, hiszen amennyiben a szakértő az alperes által meghirdetett vételárnál magasabb piaci forgalmi értéket állapított volna meg, az sem bizonyította volna, hogy az alperes felróható magatartást tanúsított az ingatlanok értékesítése során, hiszen e szakvélemény sem támasztaná alá azt, hogy a pályázati eljárás során a ténylegesen elértnél magasabb értéken lehetett volna eladni az ingatlanokat.
- [38] A felperes egészségromlásával kapcsolatban az alperes sem vitatta a felperes egészségkárosodásának fennállását, azonban a perben a felperes a fentiekben kifejtettek szerint az alperes felróható magatartását, illetve az alperes magatartása és a felperes egészségkárosodása közötti bármiféle okozati összefüggést nem tudta bizonyítani. Szükségtelen volt ezért igazságügyi orvosszakértő beszerzése a felperesnél fennálló egészségkárosodás, illetőleg a felperest ért egészségromlásával kapcsolatos hátrányok megállapítására.
- [39] Az elsőfokú perköltség vonatkozásában a másodfokú bíróság álláspontja szerint a pernyertes alperes javára megállapított perköltség nem eltúlzott. Az elsőfokú bíróság az alperes javára a perköltséget mérsékelt összegben állapította meg. A felperes által a jogi képviselője útján előterjesztett kereseti kérelem pertárgyértékét csökkentve az elállással érintett kereseti kérelem pertárgyértékével, 65.000.000 forint pertárgyérték után a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a és 4/A.§-a szerint 2.730.500 forint lehetett volna, amelyhez képest az elsőfokú bíróság által megállapított 2.128.500 forintos elsőfokú perköltség mérsékelt összegű, 600.000 forinttal kevesebb mint a jogszabály alapján megállapítható ügyvédi munkadíj. Az elsőfokú perköltség további mérséklésére a másodfokú bíróság nem látott indokot. A magas pertárgyérték magasabb ügyvédi felelősséggel is jár, így a pertárgyérték alapján megállapítható ügyvédi munkadíj mérséklése akkor indokolt, ha a pertárgyérték alapján extrém eltúlzott mértékű ügyvédi munkadíj lenne megállapítható a jogszabály alapján. A perbeli esetben azonban a megállapítható ügyvédi munkadíj nem volt ilyen eltúlzott mértékű, az alperesi képviselőnek igen nagy iratanyagot és szerteágazó jogviszonyt kellett megismernie és értékelnie, valamint arra reagálnia.
- [40] A másodfokú bíróság az 1952. évi III. törvény 78.§ (1) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú perköltségében is marasztalta, annak mértékét A 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdése valamint 4/A.§-a alapján az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj 50 %-ában határozta meg.

Pécs, 2020. március 12.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János
s.k. bíró